

Uredništvo in upraviteljstvo v Ptiju
v gledališkem poslopu.

Štajerc izhaja vsaki drugi petek,
datiran z dne naslednje nedelje.

Sestavki dobrodošli.

Rokopisi se ne vračajo in se morajo
najdalje do pondeljka pred izdajo do-
tične številke vposlati.

Štajerc.

Štev. 17.

V Ptiju v nedeljo dne 25. avgusta 1901.

1901

Posamezna številka velja v Ptiju za
celo leto K 1.— s poštnino K 1.20.
Pri odjemanju več ko 10. številk pri-
meren rabat.

Cena za oznanila za:

1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—
 $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—
 $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—
Pri večkratnem oznanilu posebno zni-
žana cena.

Kmetje pozor!

Kdor se hoče naročiti na „Štajerca“ za celo prihodnje leto 1902, in nam z naročilom ob enem tudi pošlje celo naročnino v znesku 1 krono 20 vin. dobival bode letos do novega leta naš časnik **zastonj**.

Naši poslanci.

Ljudski prijatelj advokat dr. Rosina in neodvisni uradnik dr. Ploj, priredila sta skupaj zadnji čas volilne shode pri sv. Juriju na Ščavnici, v Križevcih, pri sv. Tomazu nad Ormožem in pri sv. Treh Kraljih, katerih se je le malo kmetov, pač pa veliko duhovnikov, učiteljev in drugih gospodov udeležilo. Da bodejo pa vsi kmetje, kateri nimajo časa in veselja voleumne govorite gospodov doktorov poslušat hoditi, ven-

Zakaj je šrbunknil Štajerc Fihposa v Dravo?

(Ponatis dovoljen.)

Dragi bralec, nikar ne skoči iz hlač, ko si zapazil pri moji sedajšnji povestici nekam čuden naslov. Zvedel ne bodeš končno nič drugega kakor, kako in zakaj je Štajerc Fihposa šrbunknil v Dravo. Kdor pa te povesti verjeti noče, naj se gre solit.

Sedaj poslušajte: Na Spodnjem Štajerskem nahajo se ljudje različnih priimkov. Nekateri se pišejo Hrvati, drugi Kranjci, tretji Čehi, četrti Švabi i. t. d.; v Mariboru jejo z veliko žlico Korošci, v Ptiju pa Štajerci, — da — nekdo hoče rozinast, drugi lojev, med vsemi temi eden celo brumen biti; mene pa je razsvetlil Šušteričev sv. duh, in sem Dolenjec.

Pustimo vse te božje stvarice, čeprav so eni libe-drugi kikerikalci pri miru, pa skušajmo rajši našim Štajercem kaj zanimivejšega povedati ter dajmo našima junakoma o kojih tu govoriti hočem primernejša imena in sicer: eden bodi Štajerc, drugi Fihpos.

Štajerc, junak, rojen v Ptiju v teatru, je sicer

dar vedeli, kaj se je pri teh shodih predigalo, hoče jim „Štajerc“ to stvar nepristransko razložiti.

Pri vseh shodih sprejela se je resulacija, obstoječa iz desetih točk:

I. Najprvo izrekla se je hofratu Ploju po njegovih volilnih zahvala, ker je on od 1. januarja, 5000 goldinarjev davčnega denarja v svoj žep vtaknil in na stroške kmetov lenari.

II. Izrekla se je dr Rosini zahvala posebno zato, ker je bil prestrahopezljiv iti v deželni zbor in mesto da bi tam zastopal interese slovenskih kmetov, pa kmete po mariborskem in ptujskem okraju rubil.

III. Navzoči so izjavili, da stojijo na stališču, „popolne narodne samouprave.“ Ljubi kmet, veš li ti kaj je to? Mi tudi ne!

IV. Zahtevali so, da se na Spodnjem

eno leto starejši, kakor Fihpos bedak, ki ga je nek „klobasar“ izlegel tam nekje za mariborsko ledarijo.

Štajerc, junak in kmet, imel je samo enega konja, Fihpos, bedak in zapeljivec pa štiri konje. Kako sta dva tovariša na zeleni Stajerski eden drugaga ljubila, naj pove sledeče:

Skoz celi teden moral je junak Štajerc z enim konjem plužiti zapeljivcu Fihposu, Fihpos pa za to Štajercu s štirimi konji en dan — tednu, in to je bilo v nedeljo. O joj, kako je pokal Štajerc v nedeljo po vseh petih konjih! Ko je on (Štajerc) v nedeljo oral z vsemi petimi konji, je solnce pripekalno, zvonovi se veličastno odmevali, ljudje ki so šli v cerkev poslušat lepo pridigo, bili so praznično napravljeni, on pa je bil zadovoljen ter z bičem pokal in prigovarjal: „hi, vseh mojih pet konj.“

„Tako ne smeš govoriti,“ zarentačil je Fihpos, samo eden konj je tvoj.“

„Opusti to“, pravi še Fihpos, če bodeš le še enkrat tako rekel, budem tvojega konja udaril po glavi, da bo na mestu pogimil.“

„Nič več ne budem tako rekel, mu je odgovoril